



කෙබලාගේ කොහොන

කඩපොල හුදුරු තැන පාලම ඉස්මතේ පාරට ඉඹ්වෙලා ඉදු කැළයක් ඇත්තේ විය පොදු සොහොන් පිරිසක් පිරිසට පැත්තේ වනිනු බැඳුණ සොහොනකි නෙත ඇඳගත්තේ

දුච්චි මිකුළුගේ නිරයෙන් වසන ලද එහි සිහිවටන පුවරුව දෙස බලන සඳ එරුරුවෙකුට උපහාරය පිදෙන ලෙද කල සොහොනකිය බිහි මිහිදත් කරණ ලද

ගඳපානා ගසක සුදුමල් පොකුරු පිළි මේ වීරයා වෙනුවෙන් කළ සොහොනක සිළි සොදුටු උදුල්ගත් පිහියක් අතක දැළි රළු කටු පදුරු වෙහි සිටිනා පරිදි කිළි

රට දැස රකින්නට උතුරේ සටන් වැද මිය ගිය උතුම් පීචිගසක පවත් රොද පාචී මැකී යනතුරුවත් ගුවන් මැද මිනකය රැදෙන්නේ මෙතෙමද දනන්නද

මුර වෙහි බන්ධි වාදනයෙන් පෙරට ඇඳී අවාරයෙන් මලකම දා පුදන ලදී පසු පස ගමන් ගති මිහිසුන් සුසුම් දිළි ඉන්පසු චිකෙන් චික යයි මනගයෙන් මිළි

මැරුණේ ඔබග දිණුවේ අප බව පෙන්නා පැපරේ ඉන්ට කුලුර මෙතනින් යන්නා කාටත් මනක නැතැ ඔබ වැනි අය උන්නා මේකද සදාචාරය රට පිළිගන්නා

අතු ඉති ඉවත්කොට කාගෙන් ඇස යන්න පිසදා සිහිවටන වලකය පැදෙන්න තව මිහිසෙකුගෙ අවාධනය යොමුවෙන් සලසා මම ගියෙහි යළි ආපසු වන්න

හල්දම්මුල්ලේ ඒ. ඇම්. කුලසිංහ ක්ලේටන් දකුණ

නිමිත්ත
වසරක් ගෙවී නව වසරක් බොනා මොහොතේ සවිඳිය පුරා සැමරුවේ කිමද මිතුරේ නව වසරකින් විසඳන් වු බවද නව වසරකින් ආපුළ කෙටි වු වගද ?
සුභාමිනී බුද්ධසිරි බෙරක්

දෝනිගෙ දෝනිට

ගෙල රන් දෙරණේ වීර දේවි ඔබ විහාර මහ වේවා විදු නැණ බලයෙන් ලෝකය ජයගත් මාර කියුරු වේවා ලෝ සන වෙනුවෙන් දිවියම කැප කල තෙවියාව වේවා පුවේ දුවේ ඔබ යන ගුණයෙන් පිරි ගෙල දුටුකම වේවා
දියුණුවේ රන්හිරු කිරිණ පහස ලැබ ඔබේ ගමන් මග ජලිය වැටෙන්නයි
බොරු වලවල් නැති මල් මාවත් මැද ඔබේ දෙපා ඉදිරියට තැබෙන්නයි
අපේ පැතුම මුඵ දිවිය පුරාවට ඔබේ දෙතොල් මැද සිනා රැදෙන්නයි

මාලා කරුණාතිලක

මණිකන්ඩ

ඉසුරු වාමර සෝමවීර

වලි කර අදුරු අහුමුව එක තනි මොහොතකට කෙටෙයි කෙටි වීදුලි වලි

ඇඳෙයි උෟ සෙමෙන් රකසින් වෙලෙයි මා වටකර, තදින් සෙනෙහෙන් බිකෙයි ඉරිතැලෙයි මා නැගෙයි පෙන ගොඩ අහස සිඹිමින්

තැනයි සෙවලයි කිවද විසයි, උෟ රැදු සපෙක් වුව ද වැසි දියෙහි තෙමෙමින් වීදුම් වී රැදු පහස කිසියෙන්

රිදෙයි හී හඬු නැගෙයි හැට දඬු ප්‍රේමෙන් වෙලෙයි කොතෙක් හරි හරි ඇසුවද මහරු නා මිණ මට නොදෙයි තනිව හිඳ සිටිමි වන රක් මුල දුකිම් ඔබ නවතක් නොවන වග තැනද වී මහරු නා මිණ දුකිම් පෙර හුදු මා හද මිණ



ද්‍රෝණියක ද්‍රෝණිය

විරවදු මලට අමතක වී හිනැහේ ද කොටුලකි හඬන්නට හී කඳ වැනේ ද අවුරුදු තැනක ගිහිලන සොහොනක සාද කොටුපිදු කොකිඳ අවුරුදු අමතක වී ද..

හදවන හැනෙන උණුසුම් කඳුළු වැස්සේ තෙතදර පිපුණු කර්ම කැළෑ මල් අස්සේ සුවඳැති කැකුලු පිදෙන්නට පැත් ඉස්සේ ඇල්ල මුල්ල අදුරු ද දාවල තිස්සේ..

නො තැවන මියුරු හඬ සවිතට ගලා වැටී නො සිතුව වීලස නුඹ ඔස දුර ගියා මැකී නො කියා කිසිත් මුව ඇඳී මැදසක පෙහී නො පියා දැස නො සිටියෙ කිව කියන් සකී..

පසුතර රැඳුණු සෙනෙහස අහසට උස ය උස මීට නො දැක බේදුවේ සඳවන රැස ය සුසුම් පෙර ආ මිනිසත්කම් ගොස ය සඳලනල නොව පිල්කඩ දුන් තොස ය

පරයා ගියේ තැනි මිතුරෙහි අනුන් නසා නැකුණා රැගෙන තරු පිරිවර ගුවන වසා බිදුණා නො වෙද සිහිනය තව ලොවක මුසා සරනා කලුල් දිය බොර කර නැති ද අසා

සගයෙක් නො වෙද අත අල්ලා ගෙන යන්නට කවියෙක් නො වෙද සංකාපය අවුලෙන්ට කොටුලෙක් නො වෙද නො පැසු ගිතය වෙන්ට මිනිසෙක් කොකි ද නුඹ උන් තැන සම වෙන්ට!

තුණාරී ප්‍රියංගිකා

Simple Joys



Have you ever smelt the freshness of the morning breeze
Have you ever listened to the birds chirping
Have you ever seen butterflies flutter with colorful wings
These are simple joys in life

When a rainbow appears in the rainy sky
When a million stars decorate the night sky
When daffodils swing to the balmy breeze
These are the simple joys in life

When a mother holds her new born baby
Tenderly close to her heart
A world of kindness written on her face
These are the simple joys in life

Stop! and take a close look
These are the gifts money cannot buy
You do not need to be a millionaire
To enjoy simple pleasures in life

Suhashini Buddhasingh
Benwick

ජීවිතය සැපවත්ව ගෙවී යන හැටි

කවුරු මොනවා කිවත් ජීවිතය ගැන වචනවල කළ දෑ පසු පසම එය නේරුන් රැගෙන ජීවන රටා විසඳා ගන්න ඔබ හට නැත අඹුතු.

එක එක ජීවිතය යකුගේ වගකි ම සුකුකම ඉටු කලොත් ලැබෙන්නවා සැනසී වෙදකම, ගුරු කමින් මිහිසකු ගොඩ ලැ නොම ඉටු වුවොත් සිදුවෙයි දිවි පසු බැ

මැති ඇමතිලා ලිපිකරු ගිහි පැවිදි ය සේවය කළ යුතුය මහජන කරුණු ගොවි වල කාර්මික සේවකුන් වෙහෙසය සැමහට ලැබෙයි තම කරුමෙහි පවද පි

සිත තුළ ඇතත් පැසවා එන කුරුරු ක පෙන්විය යුතු නොවේ සැම ඉදිරියේදී අන් අය සමග සුකුඳව කටයුතු කෙරු සැනසුම් දිවිය මග පාදයි හැමවු

පන්සල් පල්ලි කෝවිල් පිරි ජනතා සුකුඳව සිතයි නම් හද බැති කිරියා ඇඳුමක් නොවේ දිවි ගමනට හැදියා අවසන් හුස්ම යනතුරු ඇත සිරියා

දියා අත්නායක

බටුවන්ත ශ්‍රී ලංකාව

සොබාදම් අම්මේ !

මග පොලොව දෙදරා ගනරයක් සුනු විසුණු වී ගියසඳ හදවන නඩා වැලපෙයි නැසී ගිය අපිහියක ජීවිත වෙනුවෙන්

ලකුණු ගුණාත්ත

වූවි දෝනිට

පෙරෙම් පුරා බලා සිරි පැතුම් මල් පිරිසි කිරි සීසා පෙරි සතුට යයි තිරි සුවඳ ඉතිරි වූ පුංචි දි වාසනා වේ මව් කිරුව ගෙනෙන්නි

ප්‍රසාදිති වෙත්තසිංහ මිල්පක්

පහනී වැට

හවයේ පැතුමක් ද?

සිහින විමානත් ඔබ හමු වේනම් ලෝක බැඳුල ගි පොත් නොලියේ නම් දුරු රට සිට අපහිත් එකට බැඳී නම් මියගත තුරු ඔබ දිලුන තරුවක් වෙනම්

එනමග මල්අතුරන්නම් - ආදරට මුරද දැන්නම්

ශාන්තය පුදුන්නම් - පුදුන්නම් ඔබ රඳවන්නම්

ඉ . . . හි

පවසන්න නොවලනා මා දුටුනේ මිලිගුවන් ප්‍රභාස දුයි කියා

ඔබ ආදරය බිත් බිරිසක්ද මහද නලවන සල්ලා සිවරයක්ද දේදුනු පාචි සංකලනක්ද ඔබ මට මහාවක්ද - පෙර වෙයේ පැතුමක්ද?

කාන්ති වික්‍රමසූරිය